Η ελληνική οικογένεια που φτιάχνει καμπάνες εδώ και 200 χρόνια στην Παραμυθιά Θεσπρωτίας

Από το οικογενειακό χυτήριο στην Παραμυθιά Θεσπρωτίας βγαίνουν καμπάνες και σήμαντρα που στολίζουν εκκλησίες σε 4 Ηπείρους

Τα δύσκολα χρόνια της οικονομικής κρίσης στη χώρα, χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο, ακόμα και εάν δραστηριοποιούνταν σε παραδοσιακά επικερδείς αγορές, όπως της ένδυσης και της εστίασης. Γι' αυτό, προκαλεί εντύπωση το πώς κατάφερε να επιβιώσει μια μικρή οικογενειακή επιχείρηση στην Παραμυθιά Θεσπρωτίας. Και ακόμη μεγαλύτερη, το γεγονός ότι τα προϊόντα της είναι πολύ συγκεκριμένα: η οικογένεια Γαλανόπουλου φτιάχνει καμπάνες, για περισσότερα από 200 χρόνια.

Από την «χρυσή» εποχή των καμπανοποιών, στην κρίση και την επιβίωση

Η Ελλάδα ήταν ανέκαθεν μια χώρα γεμάτη εκκλησίες, μοναστήρια και εξωκλήσια ακόμη και στις πιο απομακρυσμένες γωνιές και το μικρό χυτήριο τα παλιά χρόνια, του παππού και του πατέρα Γαλανόπουλου έκανε χρυσές δουλειές.

Ο Χρήστος και ο Θωμάς Γαλανόπουλος μπήκαν στην οικογενειακή επιχείρηση πριν από 45 σχεδόν χρόνια από ανάγκη: ήταν μαθητές Δημοτικού, 8 και 12 ετών, όταν έχασαν σε τροχαίο δυστύχημα τον πατέρα τους. Δεν υπήρχε άλλη επιλογή. Τα δύο παιδιά έπρεπε να συνεχίσουν την παράδοση της οικογένειας για την επιβίωση.

Έμαθαν την τέχνη και ανέλαβαν οι ίδιοι την επιχείρηση, που εξακολουθούσε να είναι κερδοφόρα - στα καλύτερά του, το χυτήριο παρήγαγε 120 τόνους καμπάνες τον χρόνο που προορίζονταν για κωδωνοστάσια σε όλη την Ελλάδα.

Τα τελευταία 8 χρόνια όλα άλλαξαν λόγω της κρίσης. Από τα δέκα εργαστήρια που λειτουργούσαν στην χώρα, επιβίωσαν μόνο της οικογένειας Γαλανόπουλου και άλλο ένα. Ο τζίρος της εταιρίας έπεσε 60% και οι δύο καμπανοποιοί της Παραμυθίας, έκαναν περικοπές στο προσωπικό και στράφηκαν στις αγορές του εξωτερικού για να επιβιώσουν. Μάλιστα, όταν δεν καλουπώνουν καμπάνες, συντονίζουν κουδούνια για πρόβατα πάνω σε μυλόπετρα.

Οι εξαγωγές είναι αυτές που κρατάνε ζωντανή την οικογενειακή επιχείρηση. Από τους 120 τόνους του παλιού καλού καιρού, η παραγωγή έχει πέσει στους 50 και από αυτούς, περισσότερο από το 50% της πηγαίνει στο εξωτερικό.

Οι κυριότεροι πελάτες του χυτηρίου της Παραμυθιάς είναι εκκλησίες στα Βαλκάνια - Ρουμανία και Σερβία ως επί το πλείστον - τη Ρωσία και στην Αφρική. Ωστόσο, υπάρχει ζήτηση και από το Ισραήλ, τον Λίβανο, την Κύπρο, την Αμερική και την Αυστραλία.

Μια τέτοια καμπάνα είναι κι εκείνη, βάρους 2,5 τόνων, που έφτιαξε το εργαστήρι για μοναστήρι στη Ρουμανία. Οι μοναχοί είπαν στον κατασκευαστή πως το χτύπημα της ακούγεται σε απόσταση 45 χιλιομέτρων! «Μου το είπαν οι ίδιοι οι καλόγεροι, χωρίς να τους ρωτήσω» έχει δηλώσει με καμάρι, ο 55χρονος Χρήστος Γαλανόπουλος.

Η πιο μεγάλη καμπάνα που έχει βγει από το εργαστήρι των αδελφών Γαλανόπουλων, βρίσκεται στον Ιερό Ναό Ιωσήφ και Μαγδαληνής, στον Εύοσμο της Θεσσαλονίκης, και ζυγίζει 3 τόνους και 350 κιλά.

Στην αυλή του χυτηρίου, μία μικρή έκθεση από καμπάνες τραβάει το βλέμμα, κάποιες μουσειακής αξίας, με εγχάρακτο το οικογενειακό όνομα, ορισμένες από τον 19ο αιώνα.

Η καμπάνα στην εποχή της... τεχνολογίας

Σήμερα, τα παιδιά του Κώστα και του Χρήστου έχουν μπει στο εργαστήριο και μαθαίνουν την τέχνη του καμπανοποιού, ώστε να κρατήσουν το όνομα και το επάγγελμα των προπαππούδων τους ζωντανό στο μέλλον.

Η τέχνη της κατασκευής μιας καμπάνας απαιτεί ως επί το πλείστον χειρωνακτική εργασία και παραμένει εν πολλοίς αναλλοίωτη από τον 12ο αιώνα αλλά - στο τεχνικό κομμάτι - οι συνθήκες άλλαξαν: πριν 100 χρόνια χρειαζόταν μία ολόκληρη ημέρα για να λιώσουν στο χυτήριο 100 κιλά μέταλλο. Σήμερα, τέσσερις μεγάλοι φούρνοι, σύγχρονα χυτήρια, που θερμαίνονται με πετρέλαιο και αέριο, σε τρεις ώρες λιώνουν δύο τόνους μέταλλο.

Επίσης, η επιχείρηση έχει μπει για τα καλά στην εποχή της... τεχνολογίας! Σήμερα, οι καμπάνες είναι hi tech και ελέγχονται- ρυθμίζονται ηλεκτρονικά.

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά η επιχείρηση, η κάθε καμπάνα πάει σετ με το ηλεκτρονικό της χειριστήριο, με οθόνη υγρών κρυστάλλων και αφής, 6 και 12 διαφορετικές μνήμες για αποθήκευση ήχων και μελωδιών, τηλεχειρισμός μεγάλης εμβέλειας, ρύθμιση διάρκειας χρόνου λειτουργίας και άλλες «έξυπνες» λύσεις που κάνουν τη ζωή των μοναχών ή των νεωκόρων των εκκλησιών πολύ πιο εύκολη!

Πηγή: NEWS.GR